

РЕШЕНИЕ

№ 9861

гр. София, 12.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **12825** по описа за **2025** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Агенция "Пътна инфраструктура" [населено място] представлявана от председателя на управителния съвет, чрез юрисконсулт Д., против решение № 3806/22.10.2025 г., постановено по АНД № 12788/2025 г. по описа на СРС, с което е отменен Електронен фиш /ЕФ/ № [ЕГН]/07.03.2022г., издаден от Агенция "Пътна инфраструктура" /АПИ/, с който на "Адвокатско дружество Г. и съдружници", за нарушение на чл. 102, ал. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) и на основание чл. 187а, ал. 2, т. 1, вр. чл. 179, ал. 3 от ЗДвП е наложена имуществена санкция в размер на 300 лв.

В касационната жалба се излагат възражения, че оспореното съдебно решение е постановено в нарушение на материалния закон, счита, че процесното ППС е от вида, посочен в чл. 10а ал.7 от ЗП /л.а./ и при ползване на платената републиканска мрежа следва да бъде заплатена винетна такса, а не тол такса, поради което не може да се ползва доставчик на ЕУЕПТ, тъй като не е предвидена възможност за заплащане на винетни такси чрез доставчик на ЕУЕПТ. Изтъква, че начините за заплащане на винетни такси са посочени в чл. 7 от Наредбата за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории ППС на база време и на база изминато разстояние, поради което Регламент за изпълнение ЕС 2020/204 на Комисията от 28.11.2019г. не е относим към процесното нарушение. Иска се отмяна на съдебния акт и потвърждаване на издадения електронен фиш.

В съдебно заседание касаторът, редовно призван, се представлява от юрисконсулт Д., който

поддържа жалбата и доводите, изложени в нея. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 200лв. за двете съдебни инстанции.

Ответникът по касация, редовно призован, се представлява от юрк. Н., която оспорва жалбата, поддържа отговора на касационната жалба. Излага доводи за изтекла давност. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя списък на разноските.

Настоящата съдебна инстанция, след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея оплаквания, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима като подадена в законоустановения срок по чл. 211, ал. 1 от АПК от легитимирано лице, имащо право и интерес да обжалва съдебния акт, съгласно разпоредбата на чл. 210, ал. 1 от АПК и при спазване на изискванията на чл. 212 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 63в от ЗАНН, решението на районния съд подлежи на обжалване пред административния съд на основанията предвидени в НПК по реда на глава XII от АПК.

Съобразявайки нормата на чл. 218 от АПК съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци, като за валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение с материалния закон, следи служебно.

Ответникът по касация е санкциониран за това, че на 07.03.2022 г., в 09:34 ч, по път А-1, км. 0+472, е установено нарушение № D9A4DOCD668E6821E05302F160A9F5C, с ППС „М. ГЛЕ“, с рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 2950 кг., с посока Нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата.

Нарушението е установено с устройство №20011 , представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси.

За извършеното нарушение по чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, на основание чл. 187а ал.2 т.1 и ал.3 и чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 300 лева.

Съгласно чл. 39, ал. 4 от ЗАНН, за случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система, в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал. 2, за което се издава електронен фиш.

За да постанови решението си съдът е приел, че ЕФ е издаден от компетентен орган, като за процесното нарушение е предвидена възможност за издаване на електронен фиш, но е приел, че е допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като разпоредбите на чл. 179 ал.3б вр. чл. 102 ал.2 от ЗДвП влизат в пряко противоречие с общностното право, и по конкретно с разпоредбите на Регламент за изпълнение ЕС 2020/204 на Комисията, като е следвало доставчиците на ЕУЕПТ да информират незабавно ползвателите на ЕУЕПТ за всеки случай на недеklarирана пътна такса и да предлагат възможност за отстраняване на нередността преди предприемането на принудителни мерки, когато такава е предвидена съгласно националното законодателство.

Така постановеното решение е правилно, но по други съображение.

Съдебната практика е единна по въпроса, че нарушения от вида на процесното, извършени преди 13.02.2024 г. не могат да бъдат санкционирани по приложения процесуален ред.

В процесния случай електронният фиш е издаден за това, че дружеството е извършило нарушение по чл. 102, ал. 2 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, изразяващо се в незаплащане на дължимата пътна такса за движение на ППС- л.а. М. ГЛЕ с рег. [рег.номер на

МПС] . Електронният фиш е издаден на 07.03.2022г., на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП като с него е наложена имуществена санкция в размер на 300 лева.

ЗДвП, в приложимата към датата на извършване нарушението редакция, предвижда в чл. 179, ал. 3 ЗДвП, че водач, който управлява пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което е длъжима, но не е заплатена такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата, се наказва с глоба в размер 300 лв.

С изменението на закона със Закона за изменение и допълнение на Закона за пътищата, обн. ДВ, бр. 13 от 2024 г., в сила от 13.02.2024 г. посочената разпоредба е изменена като от влизането му в сила нарушения от вида на процесното вече могат да бъдат санкционирани чрез издаване на електронен фиш. Това изменение обаче не санира процесния електронен фиш, тъй като за нарушения, извършени преди тази дата, не съществува възможност за налагане на санкция с ЕФ, още повече, че процесният такъв е издаден и преди влизане в сила но посоченото изменение на закона, а именно на 03.02.2023 г.

По изложените съображения оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Относно искането за присъждане на разноски, съдът съобрази следното:

Процесуалният представител на ответника е направил своевременно искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което съдът преценява като основателно, но не за претендирания размер, който в минимума е 66,47 евро и в този размер следва да се уважи.

Мотивиран от изложеното, Административен съд – София град,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3806/22.10.2025 г., постановено по АНД № 12788/2025 г. по описа на СРС и вместо него постанови:

ОСЪЖДА Агенция "Пътна инфраструктура" [населено място] да заплати на "Адвокатско дружество Г. и съдружници" ЕИК[ЕИК] сумата от 66,47 евро / шестдесет и шест евро и четиридесет и седем цента/, представляваща разноски по делото.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: